

დღისათვის
თავისთვის
თარგობ

**ბანიკო
ნიკარაგუისთვის**

გაიონ იმერლიშვილი

ღრუმ თავისი თქვა

თბილისი

2021

წინასიტყვაობა

ძვირფასო მკითხველო, თქვენს წინაშეა დიდი სიყვარულით და ღრმა პატივისცემით წარმოდგენილი ლექსების კრებული, რომელშიც ბატონი გაიონი ასახავს ცხოვრებისეულ რეალობას. მის ყოველ ლექსში ნათლად ჩანს ადამიანებისადმი სიყვარული და პატივისცემა.

ამ კრებულში ავტორმა თავი მოუყარა სხვადასხვა ღროს შექმნილ ლექსებსა და ნახატებს, რაც მკითხველს ერთგვარ წარმოდგენას შეუქმნის ავტორის შემოქმედების გზაზე.

რედაქტორისგან

წიგნის გარეკანზე გამოყენებულია და მასში შესულია
გაიონ იმერლიშვილის ნახატები

© გაიონ იმერლიშვილი, 2021

რედაქტორი ლევან თითმერია

წიგნი დაიბეჭდა გამომცემლობა „საარის“
საგამომცემლო- პოლიგრაფიულ ცენტრში

ავტობიოგრაფია

ფიქრო საწყევარო, ბევრჯერ გაგექეცი,
სადაც დამეწიე, იქვე დამაქციე.
ბევრიც წამართვი და ბევრიც მანანიე,
მაგრამ შენ დემონად ვერ გადამაქციე.

კაცთან შორიახლო დადგომა არ მიყვარს,
მინდა, სხვისი ტვირთი ჩემ ტვირთად ავიღო,
მეგობრის საიდუმლო კარგად შევინახო,
ვეცადო, საერთოდ იმქვეყნად წავიღო.

კაცს მარტოხელას თავი დავუხარო,
მხარში ამოვუდგე, გული გავუხარო,
ყველა გაჭირვებულს ძმურად დავეხმარო,
ვარდი გადავრგო და ახლად გავახარო.

ჩემი სატკივარი ლექსს თუ ვათქმევინე,
კარგის მთქმელს, გამგონემ კარგად გამიგო,
კაიკაცობის ვალი გადვიხადო,
ცხოვრებამ უცებ თუ მახე არ დამიგო.

ყველას სადღეგრძელო ერთად მათქმევინეთ,
ყველას დაგელოცოთ სუფრა მადლიანი,
სიყვარულს ერთმანეთს ნაღდად თუ ვაჩუქებთ,
არავინ იქნება ქვეყნად დარდიანი.

23.09.1998

შენ ჩემო

ფრთხილად მიყვები დაღმართს,
კალამს მიტეხავს ლექსი.
მახსოვს, აფრქვევდა სხივებს,
შენი თვალების კვესი.

შენს თვალზე ცრემლიც მახსოვს,
სიხარულის და მწუხრის.
ნაკვერჩხალს ჰგავდა ცრემლი
მამა-პაპური ბუხრის.

მერე ვხატავდი თვალებს,
ლამე იისფრედ ენთო.
დატყვევებული შენგან,
შენ, ჩემო ერთადერთო.

22.01.2010

სანთელი

გუშინ ლექსი დავწერე და
მერე უცებ დავხიე.
სატკივარი რაცა მქონდა
ლექსში ვერ გავახვიე.

ვერ იქნა და ვერ ავხადე
მე ჩემს სათქმელს სარქველი,
მერე ხელი ჩავიქნიე
და დავანთე სანთელი.

08.11.2015

ერთი ლექსი

ქურდი ორივე ერთია
აქლემისა და ნემსის,
ზოგ ლექში მთელი წიგნია,
ზოგ წიგნში ერთი ლექსი.

თუ სადღეგრძელოს მე ვიტყვი,
შენ მარტო ღვინო შესვი,
ვინ მოიგონა ჩვენს შორის
მამა-პაპათა ფესვი.

ნაპერწკალს უნდა აფრქვევდე,
როგორც ნაპოვნი კვესი,
დამწერმა უნდა იცოდე,
რაზე დანერო ლექსი.

კარგ ლექსში უნდა ეძებო
ჩვენი ცხოვრების წესი,
ზოგ ლექში მთელი წიგნია,
ზოგ წიგნში ერთი ლექსი.

05.02.2003

დღემუდამ

კაცი ამ ქვეყნად შობილი
უნდა მართავდეს თავსაო,
დღემუდამ უფრთხილდებოდეს
თავის სახელს და გვარსაო.

თავის სამშობლოს წინაშე
იხდიდეს კაცურ ვალსაო,
თუ დასჭირდება მამულსა
უნდა სწირავდეს თავსაო.

უყვარდეს ძმა-მეგობრები
უღებდეს გულის კარსაო,
შორს იყოს ღალატისაგან
არჩევდეს თეთრს და შავსაო.

და ვალმოხდილი ქვეყნისა
რომც ნავა გზამართალსაო,
ღვთისაგან ნაშობ-შობილსა
ცხონება მარადჟამსაო.

01.04.2018 წ.

პატარა ქალო

ქალო, სინაზით შემკულო,
კეთილ გონებით სავსე,
გულის კარს ფართოდ გაგიღებ,
შენ სიხარულით მავსებ.

მზის ოქროსფერი სხივებით,
თაიგულს შევკრავ შენთვის,
სხვის თვალში პატარა ქალო,
დიდო იმედო ჩემთვის.

03.02.2008

ისე

ისე, როგორ ხარ, ძმობილო,
რა ვქნა, ვერა ვარ კარგად,
რა გემართება, რა მოგდის,
იდექი მხნედ და მაგრად.

ცხოვრება უღმობელია,
გაგიყვანს გაღმა მყისვე,
კაცურად ვერას გახდები,
თუ არ ხარ ცოტა „ისე“

ათასში ერთი რომ არის,
ისიც კი ეჭვით გიცქერის,
ცხოვრებას უნდა ებრძოლო,
ასე არის, თუ ისე.

19.09.1996

დღევანდელი სათქმელი

სინანულით ვბერდები,
გულში ხინჯი გამიჩნდა,
ვისაც ვეფერებოდი,
ყველა განზე დამირჩა.

ყველას მინდა მოვშორდე,
მარტოობა ვარჩიე,
ბოროტს როგორ მოვექცე,
დღემდე ვერ გავარჩიე.

ტყვილად ამ ქვეყანაზე
არაფერი არ ხდება,
გულმართალი, გველეშაპად
ვერასოდეს გახდება.

მტყუანს მართლად მონათლავენ,
მართლის გული გატყდება,
ისიც ხდება, ღვინის მსმელი
ორ ჭიქაში დათვრება.

მე ამ მოთქმას ვერ ავიტან,
თუ ავიტან.... სადამდე,
დედაჩემის გულს ვატარებ,
ჩემი კუბოს კარამდე.

დღევანდელი დღეც დაიწვა,
როგორც თაფლის სანთელი,
მადლობა ღმერთს, თუ ვთქვი მაინც
დღევანდელი სათქმელი.

28.08.1998

შენს ნაფეხურებზე მიწას შევავროვებ,
ზედ ვარდებს დავრგავ და ვახარებ,
ვარდებს დავარქმევ შეს სახელს,
მათ სახელს საფიცრად ვატარებ.

15.10.2004

მორცხვი ქალი

მიყვარს დილა მზის სხივებით მოხატული,
დილის ნამი მარგალიტად მობნეული,
დოქით ხელში ცივ წყაროზე მიმავალი
მორცხვი ქალი ალვისტანად მოქნეული.

01.05.2016

ხმაურით წავალ

მე გაზაფხული ხელში გამიქრა,
ზაფხულმაც ისე შემომიარა,
შემოდგომისთვის ვემზადებოდი
ხელში შემომრჩა ღვინის ფიალა.

მერე მოვიდა ზამთრის ქალარა
და გამიჩინა გულში იარა,
თუ გაგიბრაზდი, ნუ გეწყინება,
ეს ისე ხდება, გულით კი არა.

შენ კი არა და უფალმა იცის,
მართლა მიყვარხარ, ტყვილად კი არა,
ერთხელაც კარებს გავიჯახუნებ,
ხმაურით წავალ, ჩუმიად კი არა.

და როცა მნუხრი გაიფანტება,
გამონათებს მთვარე კრიალა,
ისევ იქნება ჰარი-ჰარალე,
აქ სხვები მოვლენ და მე კი არა.

07.12.2009

ლოცავდა თბილისს

მთანწინდის თავზე გადმომდგარიყო
წმინდა გიორგი ყოვლისმძლეველი,
და დაჰყურებდა გორგასლის ქალაქს
მასზე ლოცვაში ღამისმთეველი.

ურყევი რწმენის ქრისტიან მოდგმას
300 არაგველს, – თავდადებულებს,
9 ძმას, – სამშობლოს სიყვარულისთვის
უბელ ცხენებზე ამხედრებულებს.

აქ ნარიყალას და ქართველის დედას
იქ მამადავითს და ფონოჭალას,
კრწანისის ველს და მარტყოფის მინდვრებს
და ხატად ქცეულ, ჩემ თბილის ქალაქს.

ლოცავდა თბილისს და საქართველოს
ჩვენს მომავალსა და ბედისწერას,
შოთას, ილიას, აკაკის, ვაჟას,
გალაკტიონსა და ტატოს მერანს.

08.09.2019

ბედი თუ გაგიწყობა

ბედმა გალიმება იცის,
გაცინებს და გახარხარებს,
მეცხრე ცაზე გადაგაფრენს,
მზეს და მთვარეს გაგაკარებს.

შენს ბედს ძალლიც ვერ დაჰყეფავს,
სხვას, ქვას აღართს მოეწევა.
ფეხნატკენი შენი ცხენი
დოღში პირველს დაენევა.

ბედი თავის ფეხით მოვა,
შენ კარის წინ დაიჩოქებს,
შენს მერანს წინ გააქროლებს
სხვისას იქვე დააოჩნებს.

სხვას ქარიშხალს დაატეხავს,
შენთან სიო დაიქროლებს,
ბედი იქ არ დაგაყენებს,
სადაც ტყვის გაიქროლებს.

მაგრამ ბედი თუ გაგიწყრა,
შარბათში შხამს გაზიარებს,
ჯოჯოხეთის კარს გაგიღებს,
სამოთხისთვის ნაზიარებს.

22.08.1999

მოვალ

მთის იქით რომ მთაა,
მოვალ მე იმ მთასთან,
ზღვის იქით რომ ზღვაა,
მოვალ მე იმ ზღვასთან

მოვალ – იალბუზზე,
მოვალ – მყინვარწვერზე,
რომ ერთგული გული
შენ დაგიდო ხელზე.

08.05.2020

დაიხსომე

თავს თუ ზედმეტად დაიმცირებ,
დაკარგავ წონას და ფასს.
შენი ღირსების აღდგენაში
არ დაემდურო სხვას.

ვისაც ეკუთვნის, მოეფერე
ის განაცვალეbs თავს,
ვინც შუა წყალში გადაგაგდება,
მას ნუ აჩუქებ ნავს.

კაცი რომელიც მერყევია
ნუ მიეყრდნობი მას,
არ ენდო, მაინც გიღალატებს
მშიშარასა და მხდალს.

ვინც არასოდეს უფრთხილდება,
თავის სახელს და გვარს,
ის სამშობლოსთვის არ მოიქნევს,
პაპის დატოვილ ხმალს.

ქალი, რომელიც არ გიცქერის,
სიტყვას თუ ატანს ქარს.
კაცის ღირსებას ვერ გაიგებს,
ის უღალატებს ქმარს.

ერთი ყოველთვის დაიხსომე,
თესავდე მუდამ კარგს,
მერყევ ნაბიჯით არ იარო
გწამდეს ის რაცა გწამს.

4.06.1998

ის

სიტყვას გეტყვის, – არ ასრულებს,
აბა, ის რა კაცია,
ნამუსდაქვეითებული
შარვალი ხომ აცვია.

ტყუილების თვითონ სჯერავს,
ცდილობს შენც დაგაჯეროს,
დღეს სასახლეს აგიშენებს,
ხვალ მოგართმევს „პაჯეროს“.

შენთან სხვისას მოიტანს და
სხვასთან შენსას წაიღებს,
შენ რომ მილიონი დადო,
ის კაპიკს არ გაიღებს.

სიცრუის და ორპირობის
არის დიდი მსახური.
ვერ იქნა და ვერ აკეთა,
საქმე მამაპაპური...

12.06.2020

გაფიცვებ

თუ კი ხარ ნამდვილი ქართველი,
ერთხელაც დაანთე სანთელი,
მომავალ თაობას რომ ჰქონდეს,
საყრდენი სიმართლის სათქმელი.

სიმართლე გაუშვი ნებაზე,
გულისთქმას არ უყვარს სარქველი,
გიყვარდეს ხალხი და სამშობლო,
თუ კი ხარ ნამდვილი ქართველი.

ქართველთა ჯიშში და მოდგმაში
დიაციც ყოფილა თავკაცად,
გაფიცვებ დედ-მამის ცხონებას,
ნუ მოხვალ ამ ქვეყნად ავკაცად.

სიტკბოს და სიმწარის საზღვარზე,
მინახავს მე კაცი დამდგარი,
მიმქვრალ ცეცხლს ჩაქრობა რად უნდა,
ჯობია ჩააქრო ლადარი.

15.081996

არ ვიცოდი

შეხვედრის დროს გულის დელვას ვმაღავ,
ვინარჩუნებ მშვიდი კაცის იერს.
ნეტავ სადმე თუ ვინმე გადაჰყრია,
შენნაირ ქალს ხოხობივით ცბიერს.

ყველა კაცი თავის ხატზე ლოცულობს,
სხვა ვილოცე, რად მინდოდა სხვისი,
მოჩქარეს რომ მუდამ უგვიანდება,
არ ვიცოდი, მაგრამ ეხლა ვიცი.

10.06.1997

სად გაექცევი

სად გაექცევი სიყვარულს,
ერთხელაც შენთვის მოიცლის,
კისერზე შემოგეხვევა
ტყვეს გაგხდის ვინმე მოისრის.

სიცოცხლეს გაგილამაზებს,
თვალში ჩაგიდგავს სინათლეს
თუ სადმე ერთხელ ტყუოდი
ის გათქმევინებს სიმართლეს.

18.07.2020

ვითომ კაცო

კაცს გულის კარს რომ გაუღებ,
ის კი, ვერას გაგიგებს.
შენ რომ გულით პატივსა სცემ,
ის კი მახეს დაგიგებს.

შენთან შენსკენ ლაპარაკობს,
სხვებზე ამბობს აუგებს,
ის რა დედის გაზრდილია
გულის ნაცვლად ქვა უდევს.

დილით ადრე გაგაღვიძებს,
ვითომ ნაღდი კაცია,
კაცის ფორმა აცვია და
განა მართლა კაცია.

შეეკითხო გადასცურავს
მისისიპს და ამაზონს,
დღეს ქვეყანას შეგპირდება,
მეორე დღეს არ ახსოვს.

თავს ვაჟკაცად მოგაჩვენებს,
უჭკუოს და ცარიელს.
ლაპარაკით მიამსგავსებ
რუსთაველის ტარიელს.

ყველა დროში გამიგია,
ორპირი და ცბიერი,
რა ძნელი დასაგმობია,
კარგი კაცის იერი.

04.03.1998

ჩემო გაზაფხულო

შენ ჩემო ჭიამარია,
დილის ნამივით ანკარა,
შენ ჩემო დღესასწაულო,
ჩემო დიდო და პატარა.

დილის ალიონს გადარებ,
ავარია თუ დარია,
შენ ჩემო გაზაფხულო და
შენ ჩემო ლილუმარია.

16.07.2021

დახარე თავი

სალოცავის წინ დახარე თავი,
სამშობლოსათვის იყავი ფარი.
მწყურვალი ნახო, მხართვი წყალი,
გადაიხადე კაცობის ვალი.

ქვეყნად მოსულხარ, დატოვე კვალი.
გადაიარე გადასავალი.
გებრალეობდეს ყველა სანყალი,
მე სიყვარულით მადევნე თვალი.

23.11.2014

დრომ თავისი თქვა

სანთელი დაინთო შუამთის მონასტერში,
უგულო არავის უნახავს ქართველი,
სათიბი მინები სად იყო კლარჯეთში,
მონასტრის ასაგებად, ჩასულა ხანძთელი.

ფსალმუნი ნაიკითხეს ქრისტეს მიმდევრებმა,
აკურთხეს ატენი და გერგეტის ტაძარი,
თბილისს გადმოჰხედა ვახტანგ გორგასალმა,
ურწმუნოდ დანთებული, – ჩააქრო ხანძარი.

დავით გარეჯი და ვარძიის მონასტერი,
მცხეთის ჯვარი და პურთა საცხობელი,
დრომ თავისი თქვა და წარსულს ჩააბარა,
თემურაზი და აღმაშენებელი.

30.10.2020

ასე შეუქმნია

თავი დაუხრია გვიან შემოდგომას,
ზამთარს ელოდება, ცრუსა და თავნებას,
ვერ დაემალევი ზამთრის სიჯიუტეს,
ასე შეუქმნია, ბუნება, ...განგებას.

15.10.2021

ფერისცვალება

გულსატკენია სილამაზის ფერისცვალება,
არაფრისაგან სამუდამოდ არაფერია.
სილამაზისგან გულის ტკენა თუ სანყენია,
ჩუმად გიცქირო ამის მეტი რა დამრჩენია.

შენ არც კი იცი, როდის მოხდა ფერისცვალება,
მძაფრი ტკივილით გულმა როდის გაყინა სისხლი,
თუ შენ არ გიცქერ დღესაც, ხვალაც და ყოველ წუთში,
მე ჩემ სიცოცხლეს მარადიულს რა თავში ვიხლი.

19.06.2014

კაცურად დაიღალა

ვუძღნი ჩემს გოჩას

მეგობარს სიყვარულს აჩუქებდა,
ოჯახის სითბოთი ამაყობდა,
ცხოვრების ანბანში ერკვეოდა,
კაცებში კაცურად არაკობდა.

არაკაცს არაფერს პატიობდა,
საწყლის ბინდბუნდში ეხვეოდა,
იცოდა ნაქცევა ერთი ჭიქის,
დაჩაგრულს არასდროს ერეოდა.

ქრიტეს ჯვარს ბოლომდე ატარებდა,
ერთხელაც მუხლში არ ჩაიხარა.
შვილებზე ლოცვაში გაერთო და
მერე კაცურად დაიღალა.

18.09.2010

პატარას

მე ხომ ძილშიც ვუდარაჯებ
შენი გულის ფეთქვას,
მოგარიდო ამ ცხოვრების
ცრუ ტალღების ხეთქვას.

შენ გზას მინდა მოჰფენოდეს
მზე და იავარდი,
მინდა კარგი გამეზარდო,
სულ ყველაზე კარგი.

რა დროს მისწრო მე შუადღემ,
რაც არ მინდა როცა,
სულ ყველაფერს მირჩევნია
შენს თვალებზე კოცნა.

შენ ხარ ჩემი სიცოცხლე და
სიხარული ჩემი.
მე გზას მთვარე მინათებდეს
შენ კი მამაშენი.

17.08.1996

ვეცდები

ჩემი სიკვდილის დღე რომ ვიცოდე,
ერთი დღით მაინც გადავდებ წასვლას,
თეთრ ყვავილებით მე შენთან ერთად
გოლგოთის მთაზე ვეცდები ასვლას.

8.11.2010

ქალია, რა ქალი

მე მუდამ მახსოვხარ იცოდე,
ერთი ხარ ყოველთვის ჩემთვის.
რამდენი მანამე თუ გახსოვს,
ილოცებ ატოცს და ხერთვისს.

ეს ლექსი გულზე რომ მომანვა,
ბავშვივით გითხარი სათქმელი.
იმდენ ხანს სიცოცხლეს გისურვებ,
სადამდეც იქნება სანთელი.

დაგლოცავ, ერთხელაც დაგლოცავ,
ღმერთია მონამე მაღალი,
ერთხელაც სანთელთან რომ მქონდეს
სათქმელად – „ქალია, რა ქალი“.

15.10.2003

მე მგონი

ქარივით შემოიჭრები
შენ ჩემი გულის კარებში,
მე მგონი, ხანძარს გამიჩენ,
ცეცხლი გინთია თვალებში.

14.10.2020 წ.

არ მახავთიე

ვიცი ღალატის პატიება არ შეიძლება,
ის კი არ ვიცი, რად გავბედე რად დავაპირე,
და საზღაურად ის მივიღე, რაც მეკუთვნოდა,
არ მახავთიე, გამრიყე და გამინაპირე.

შენ რას გახდები

შეხედავ ვერ გაიგებ,
კაცია თუ ქალი,
ნაღდად ფხიზელია?!
დადის მთვრალი.

ტყუილს და მართალს
ერთმანეთს აქსოვს,
მადლობა, ბოდიში...
საერთოდ არ ახსოვს.

ვინ არის, რა არის,
არ იცის, ვისია;
ნისიად გაკეთდა,
ნისია – სხვისია.

ნამუსი არ იყიდება
მაინც ჰყიდიან,
შენ რას გახდები
ქვეყანა დიდია.

20.03.2019

იქ მოხვალ

ზღვა იყავ სიყვარულისა,
უჩემოდ როგორ დამშრალხარ,
მოვკვდები დაგელოდები,
იქ მოხვალ აბა სად წახვალ.

იქ გეტყვი მე ჩემ სათქმელსა
თეთრ სამოსელში გახვეულს,
იქ მაინც მომეფერები
ცხოვრებით თავბრუ დახვეულს.

სიკვდილს ჩავხედავ თვალებში,
იქით დავადებ ვალსაო
სამოთხის კარებს გამიღებს,
ვერ გამისწორებს თვალსაო.

25.04.2019

დედიშობილა

შენ მდიდარი ხარ, მე ღარიბი ბედის მორჩილი,
ბედის ბორბალი ამ ქვეყნისა ასე ყოფილა,
შენ სასახლეში ვერ ეტევი, მე ქოხიც მყოფნის,
თუმცა ორივე ღმერთმა შეგვქმნა დედიშობილა.

მე მტერს სიკეთით დავიმონებ, სულს გავუნათებ,
შენ მტერს თუ მოსპობ, ერთის ნაცვლად მეორე მოვა.
კაცი, რომელიც ვერ უსწორებს სიმართლეს თვალებს,
ამ სანუთროსგან ელოდება ტანჯვა და გლოვა.

03.03.2009

რატომ არ უფროთხილდება
ერთხელ დარქმეულ სახელს,
ან რატომ იცვლის სახეს,
ან რატომ იგებს მახეს...

10.05.2020

ღვინო

ღვინოვ, შენა ხარ სიამე,
თვალში ჩამდგომი სინათლის,
შენ ხარ იმედის მომცემი,
პირდაპირ მთქმელი სიმართლის.

ვის ქვევრშიც შენა ბუტბუტებ
და არ გიმეტებს ხალხისთვის,
ის ბოროტია ამქვეყნად
უღირსი დედის კალთისთვის.

ხალხს შეარიგებ სუფრაზე,
მოყვრად გაიხდი მტერსაო,
მხოლოდ აჩხუბებ რეგვენს და
ააყაყანებ შტერსაო.

08.08.1996

სიყვარულით

სიყვარულით დედამინა ბრუნავს,
სიყვარულით აისბერგი დნება,
სიყვარულით ტიან-შანის მთებში
კლდის არნივი უმონყალოდ კვდება.

სიყვარულმა დაძველება იცის,
სამახსოვროდ დაგიტოვებს ტკივილს,
მოფრინდება, ...არ დაგინდობს წამით,
გაფრინდება, ...ვერ გაბედავ ჩივილს.

სიყვარულით შემომაცვდა წლები,
სიყვარულით ვერ დავხატე რამე,
სიყვარულმა გამითეთრა თმები,
სიყვარულმა გამითენა ღამე.

02.05.2019

მარცვალი ხარ

ვინც ამ ქვეყნად მართალია,
შენ ყველაზე მართალი ხარ,
ჩემი ლექსის კალათაში
ჩადებული მარცვალი ხარ.

02.02.2017

ბარემ

„ბარემ დავწვდე და დავცალო“

მე ფიალა შხამის,
შენ გამგზავნი ქვეყანაში
დედისა და მამის.
ხელის გულით შუბლს გამითბობ,
გამიცოცხლებ ლამის,
და ცრემლები მაკურთხებენ
საფიცარი ქალის.

14.05.2017

დრო დაუტოვე

ახირებული კაცი არ ვარგა
თავისთვისა და სხვისთვის,
კაცი რომელიც პირში გიცინის
აბა რად გინდა, – რისთვის.

შენ თუ იმაზე მეტი იცოდე,
ვინც შენ რაღაცას გიხსნის,
როს გაჩუმდება, არ შეედავო
დრო დაუტოვე, – ფიქრის.

19.11.2020

ზამთრის ღამე

დავუმეგობრდი ზამთრის ღამეს,

– ერთად ვათენებთ,

ფიქრთა კონა ხარ, იღუმალო,

– ზამთრის ღამეო.

ვიღაცას სადღაც ვეჩხუბები,

– სიძუნწის გამო,

ვიღაცას ალალს, ვეუბნევი,

– გენაცვალეო.

დაველოდები სავსე მთვარის

– გამონათებას,

კარს უკან მდგარი, რომ გაფანტოს,

– ჭინკების ხროვა,

და გაანათოს ბნელი ღამე

– იმედის დილით,

ბენწვის ხიდზე კი გადასვლის დრო

– ნამდვილად მოვა.

22.11.2020

წვეთი

წყალი დავლიე წყაროზე
გულზე წვეთები დამეცა,
თავს მოხვეული ფიქრები
უეცრად სადღაც გამექცა.

წვეთით ინყება სამყარო
წვეთით მთავრდება სიცოცხლე,
წუთისოფელიც წვეთის
მეც წუთისოფლით ვიცოცხლე.

წვეთში სიცოცხლის სხივია,
წვეთია წარღვნა ქვეყნისა,
მომაკდავს წვეთი ვაპკურე,
მონატრებულსა მშობლისა.

წვეთი წვეთს დაედევნება,
ჭალაში ნახავ ღელესა,
აახმაურებს ბუნებას
გამოაცოცხლებს ველებსა.

სიცოცხლე დნება წვეთებად
ჩამოიღვენთა სანთელი,
წვეთზე ბევრის თქმა მინდოდა
მაინც ვერა ვთქვი სათმელი.

წყალი დავლიე წყაროზე
გულზე დამეცა წვეთია,
დედამინა და სამყარო,
ერთი პატარა წვეთია.

26.01.2016

ბოდის ყოფილა

შენ მე არ მიცნობ კარგად
ანდა რა იცი ჩემზე,
როდის ყოფილა სადმე,
ვირი ასულა ხეზე.

როცა გამიცნობ კარგად,
წინ დამაყენებ სხვებზე,
ვერ დამენევი ნაღდად,
თუგინდ მოაჯდე ცხენზე.

01.12.2020

სინათლის ფასი

გამთენიის წინ ყველაზე მეტად, ღამე ბნელია,
ჯიუტ მამალმა მაინც იცის სინათლის ფასი,
ხრინნიანი ხმით შემოჰყვივლა დილის ალიონს
და ოქროსფერი მზის სხივებით შეივსო თასი.

04.11.2020

ზომ

ჩემიანებო ერთად ყოფნის გზები მოვნახოთ,
რომ ჩვენ ქვეყანას დავაყენოთ ერთხელ საშველი,
საქართველოში იმდენია სიბრძნის მარაგი, –
რომ ქვეყნის გარეთ არ ვეძებოთ ვილაც მაშველი.

სულისმოთქმისთვის არ ტოვებენ თავის ოჯახებს,
გონებით სავსე საქართველოს კარგი შვილები,
ვისაც ვეკუთვნით მოვეფეროთ, ჩვენთან ვამყოფოთ,
ჩვენი დედები, შვილები და შვილიშვილები.

რომ წინაპართა მოდგმის ძალა შევინარჩუნოთ,
რომ არ დაგკარგოთ ჩვენი მინა, ჩვენი ბალახი,
საბა-სულხანის სიბრძნის კალო რომ არ გავლენოთ,
რომ საქართველო ავაყვავოთ აწ და მარადის.

11.12.2020

სარკის იქიდან

ცრემლმორეული მოხუცი სარკეში მდგარი მიცდიდა,
რა გვექონდა გასაყოფარი, მე აქეთ იმას იქიდან.
მე მგონი ცოტა დამასწრო, კალამს იღებდა ჯიბიდან
პატარა ლექსი დაწერა, ჩემ თვალწინ სარკის იქიდან.

10.12.2020

ვილაჯა

დროდადრო მტკივა გული,
არ ვიცი, ეს რა ხდება,
გაოცებული ვდგავარ,
მგონი, ყინული დნება.

ვილაჯას ლუკმა უჭირს,
ვილაჯა ველარ ძღება,
ვილაჯა გითვალთვალებს,
ვილაჯა გაკვირდება...

წყალწაღებულ კაცს ვუცქერ,
ხავსს როგორ ეჭიდება,
ქვა რომ იპოვო ქრელი,
ვილაჯას შეშურდება.

ლამპარი ქრება მაინც,
ბოლოს როგორცა ხდება,
სიკეთე თესე, ძმაო,
შენ სადღა გეჩქარება.

02.05.2021

ცისარტყელას ფერებში,
თანაც დიდი სხვაობით
ზოგი ცხოვრობს კაცურად,
ზოგი სახესხვაობით.

10.06.1997

ზა გვეშველება

დღეს საქართველომ, სააღდგომოდ
შუბლზე გაკოცა,
და შენი დასი სამუდამოდ
გემშვიდობება,
აღარ გკითხავენ რუსთაველზე
ჩავლილ გოლიათს,
ბატონო კახი ერთი გვითხარ
რა გვეშველება.

30.04.2021

ჩანახატები

მე შორსა ვარ და თქვენ ახლოს
მაინც დაცურავს ჩემი ბორანი,
დრო იყო როცა სხვას ვიგონებდი,
ახლა მე გავხდი მოსაგონარი.

ფერებ-ფერებით გამომედევენ,
თვალცრემლიანი ჩემი ხატები,
სამაგიეროდ თქვენთან დავტოვე
ჩემი ცხოვრების ჩანახატები.

19.04.2021

ჩემო ნათია

„იღბალი შენი პოეზია
ისევ ანთია,
დაბადების დღეს მოგილოცავ
ჩემო ნათია.“

- მრავალ განთიადს,
- მრავალ განთიადს,
- მრავალ განთიადს.

02.08.2021

შენ სადღა გეჩქარება

დრო და დრო მტკივა გული
არ ვიცი ეს რა ხდება,
გაოცებული ვდგავარ
მგონი ყინული დნება.

ვიღაცას ლუქმა უჭირს,
ვიღაცა ველარ ძღება,
ვიღაცა გითვალისწინებს,
ვიღაცა გაკვირდება.

წყალწაღებულ კაცს უცქერ,
ხავსს როგორ ეჭიდება,
ქვა რომ იპოვნო ჭრელი
ვიღაცას შეშურდება.

ლამპარი ქრება მაინც
ბოლოს, როგორცა ხდება,
კეთილი თესე ძმაო
შენ სადღა გეჩქარება.

21.04.2021

დრო გამიჩერდა

ან ერთი წუთით ადრე მოვედი,
ან ერთი წუთით დავაგვიანე,
წუთით სიჩუმე ჩამოვარდება
წუთით ქვეყანა ავახშიანე.

მე ერთი წუთით ადრე წავედი
შენ ერთი წუთით დააგვიანე,
მთელი ცხოვრება მე რომ მტკიოდა
შენ ერთი წუთით გაიზიარე.

წუთი წუთს მისდევს და საუკუნეს
შემოგვინახავს მემატინე,
მე ერთი წუთით დრო გამიჩერდა,
შენ უკან ველარ დამატრიალე.

05.05.2021

ბომ აბ იძახთ ვაიმე,
უნდა აკეთო ბაიმე!

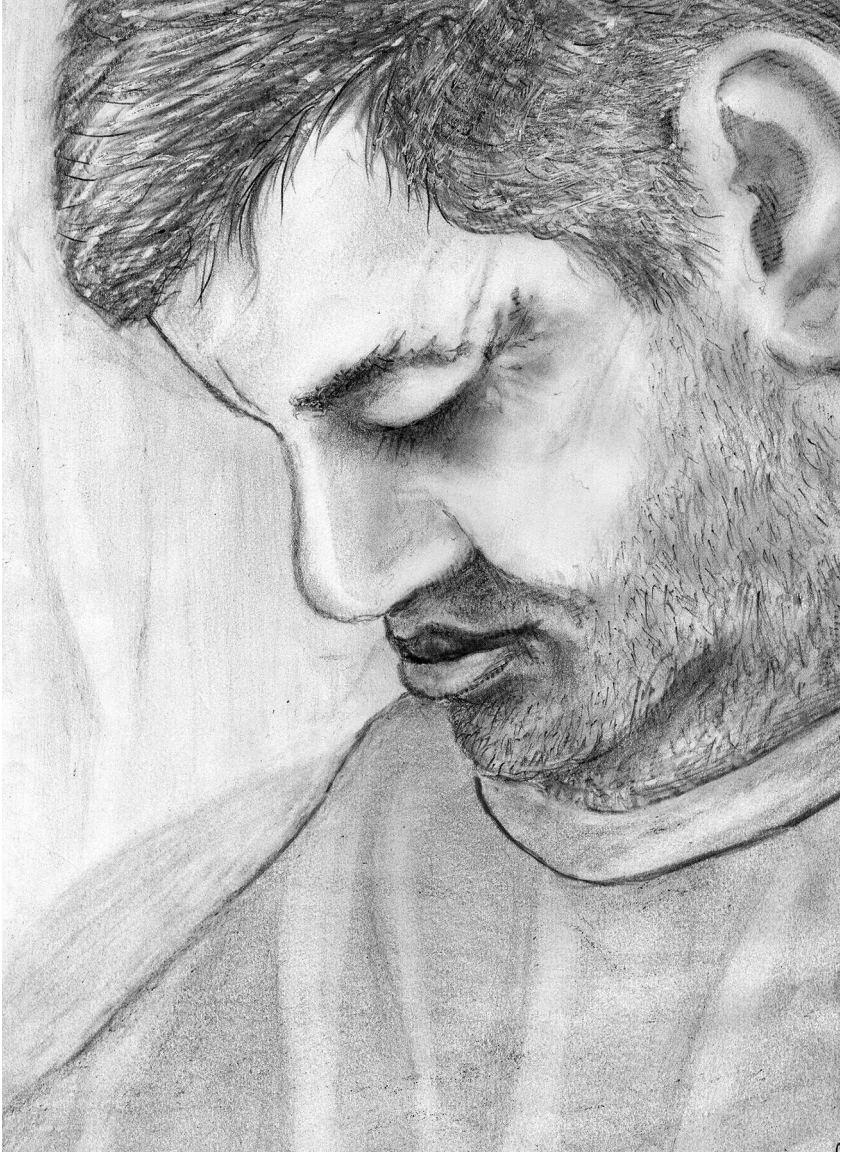

კარხის წმინდა გიორგის ეკლესია,
სოფ სასიბეთი

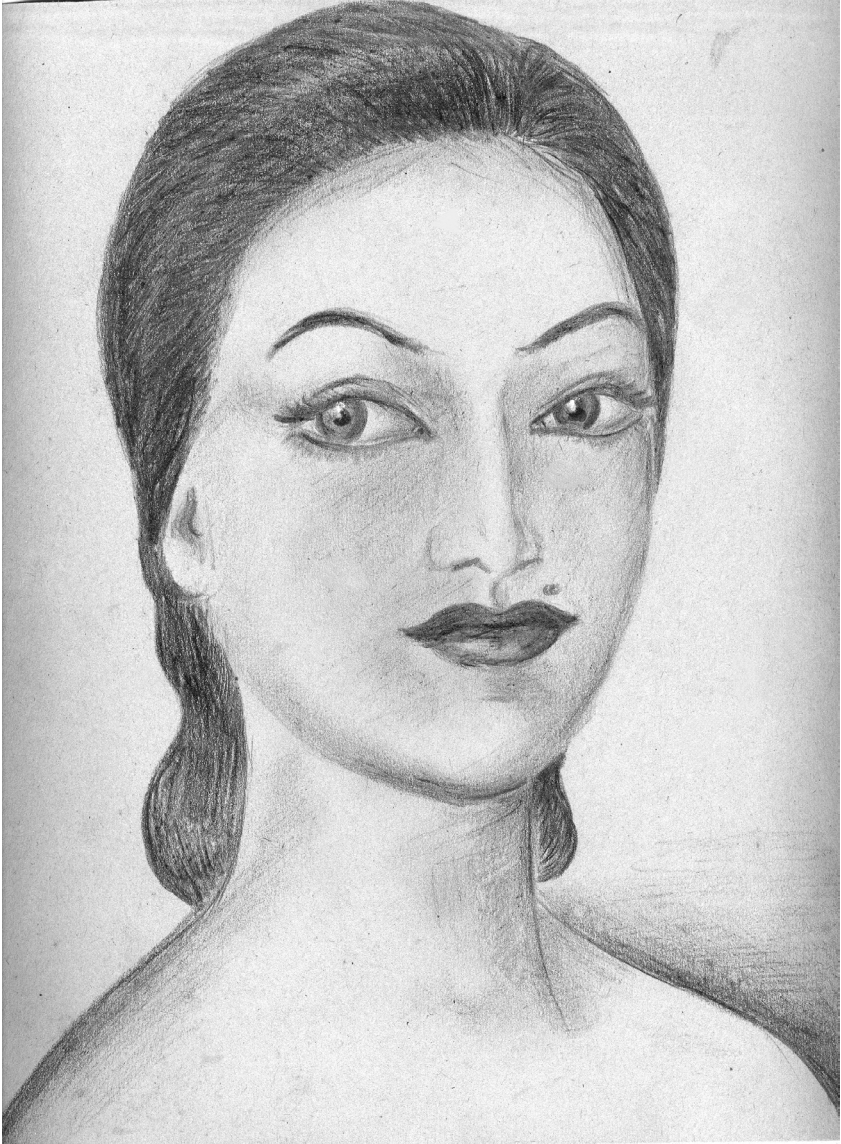

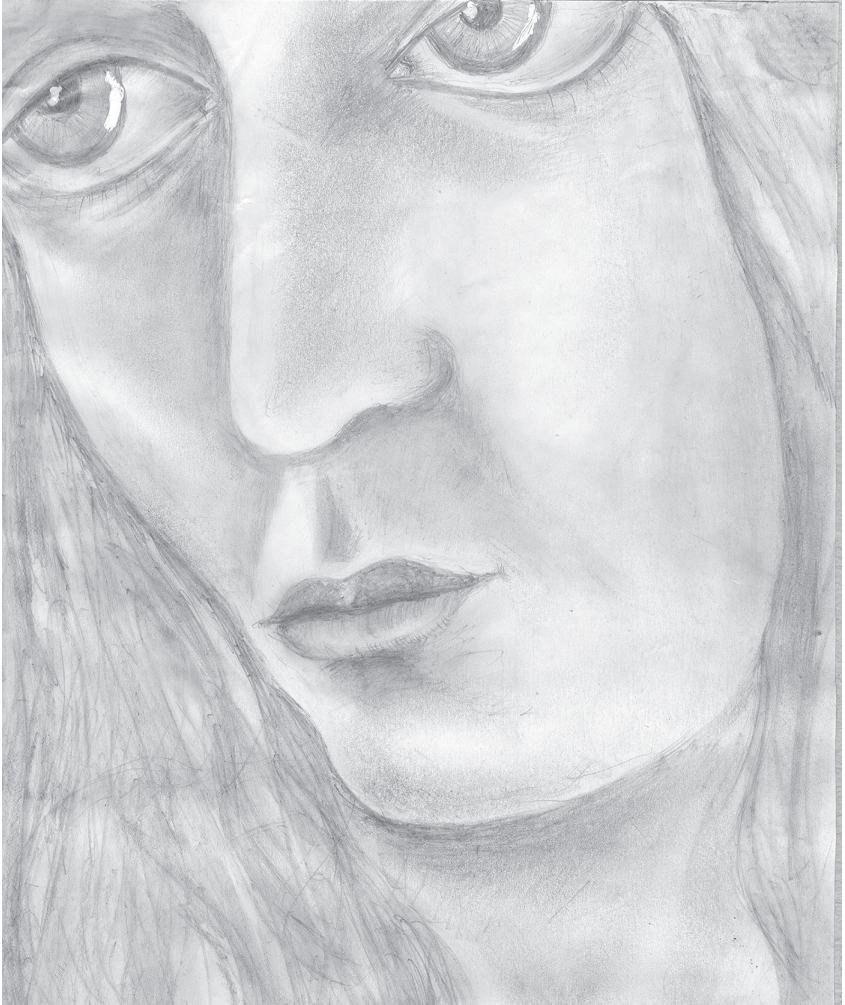

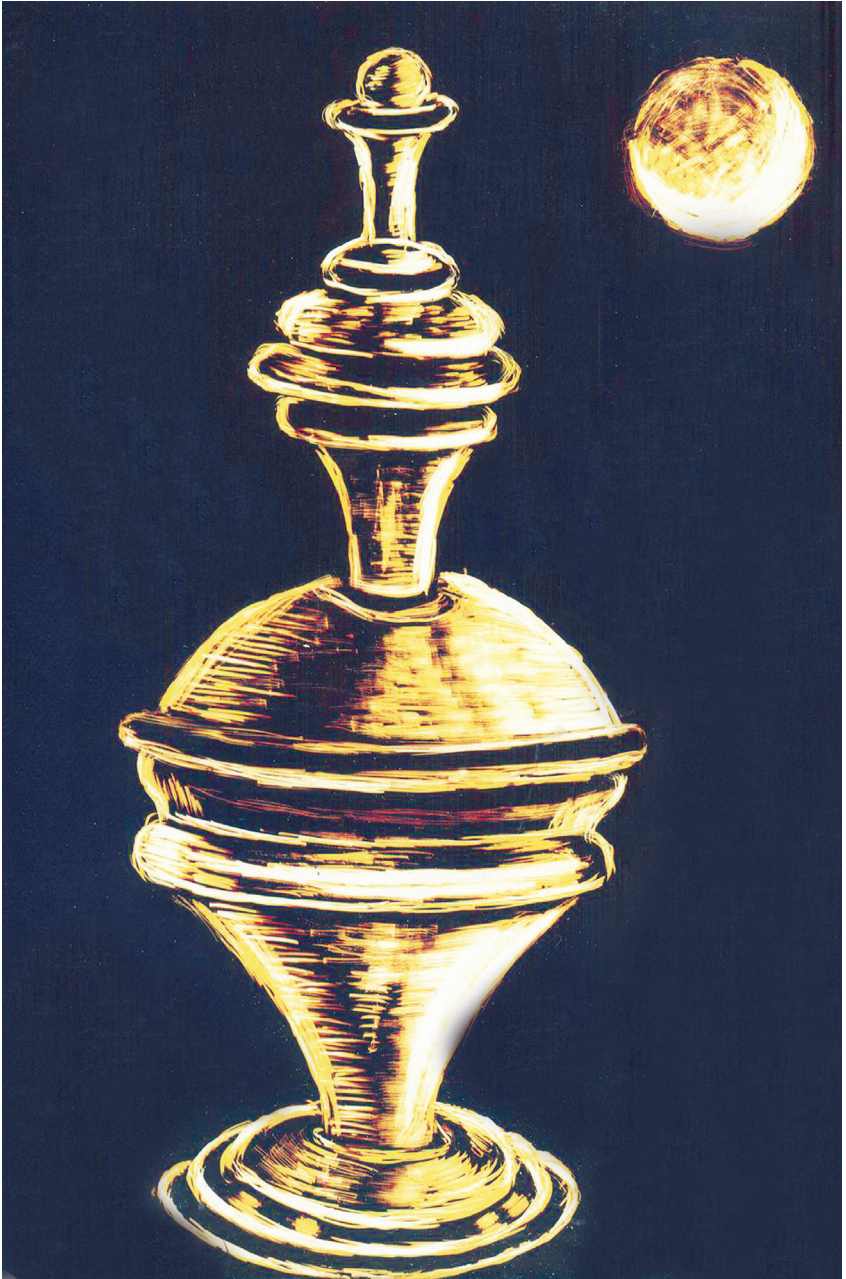

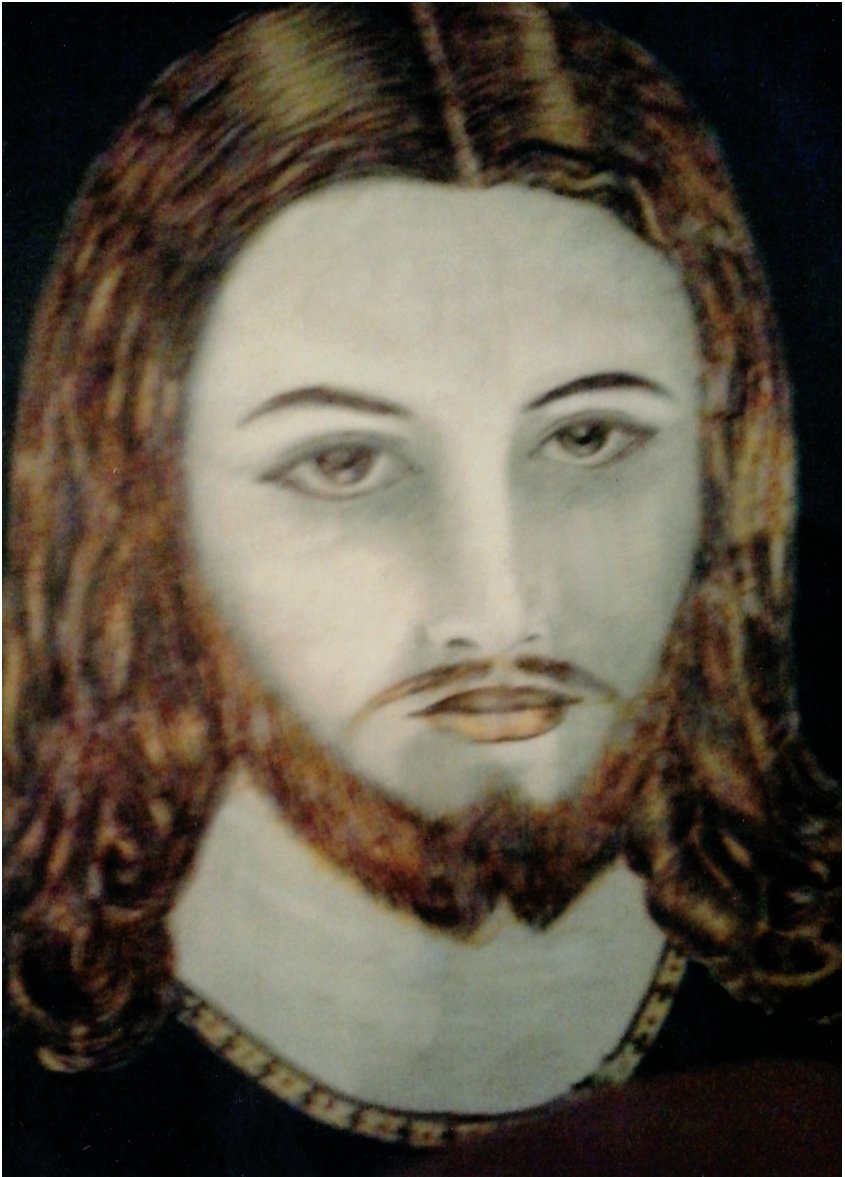

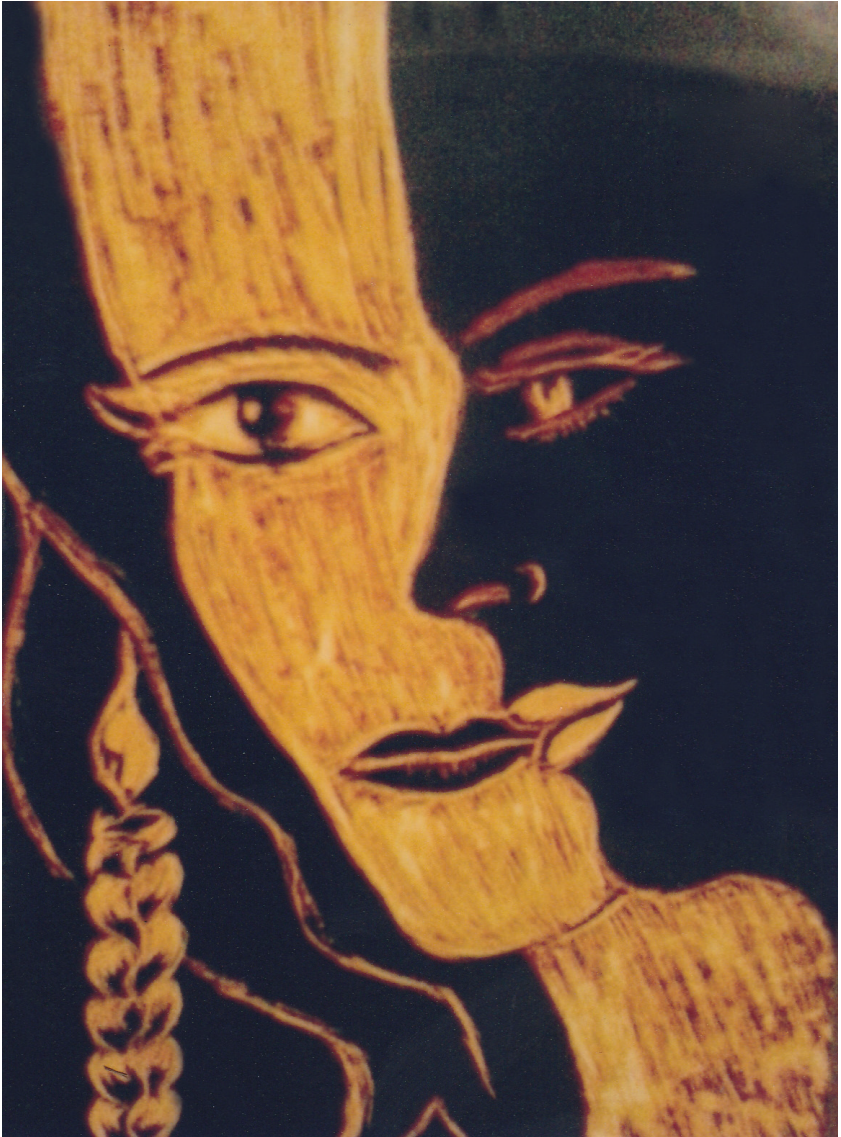

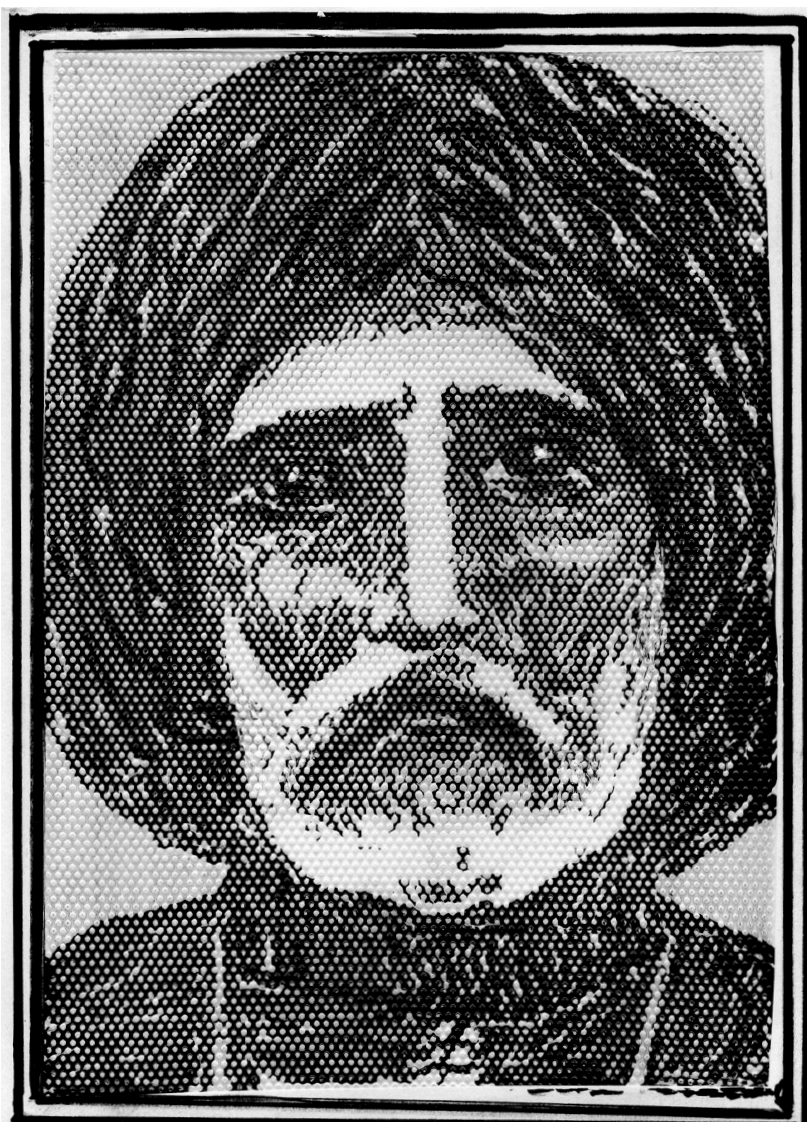

სარჩევნო

ავტობიოგრაფია	3
შენ ჩემო	4
სანთელი	5
ერთი ლექსი	6
დღემუდამ	7
პატარა ქალი	8
ისე	9
დღევანდელი სათქმელი	10
*** შენს ნაფეხურებზე	11
მორცხვი ქალი	12
ხმაურით წავალ	13
ლოცავდა თბილისს	14
ბედი თუ გავიწყდება	15
მოვალ	16
დაიხსომე	17
ის	18
გაფიცვებ	19
არ ვიცოდი	20
სად გაქცევი	21
ვითომ კაცი	22
ჭიამარია	23
დახარე თავი	24
დრომ თავისი თქვა	25
ასე შეუქმნია	26
ფერისცვალება	27
კაცურად დაიღალა	28
პატარას	29
ვეცდები	30
ქალია, რა ქალი	31
მე მგონი	32

არ მახატე	33
შენ რას განდები	34
იქ მოხვალ	35
დედიშობილა	36
*** რატომ	37
ღვინო	38
სიყვარულით	39
მარცვალი ხარ	40
ბარემ	41
ღრთ დაუტოვე	42
ზამთრის ღამე	43
წვეთი	44
როდის ყოფილა	45
სინათლის ფასი	46
რომ	47
სარკის იქიდან	48
ვიღაცა	49
*** ცისარტყელას ფერებში	50
რა გვეშველება	50
ჩანახატები	51
ჩემო ნათია	52
შენ სადღა გეჩქარება	53
ღრთ გამიჩერდა	54

սրբալուծման ճանցո, —
կանչի փայլի ճաշտու,
ևս ջրանիս խնայողաց
Յի սթա, ունի սխալն.
Յի քրոն սրտի լուսննունս,
խրտա՞ն արժիս չտեսն,
Զ լու 3 լուսննն, —
Կ՞ը սրբանն կանչի սխալն.

Կ. Գրիգորյան